

א אשרי תמימי דרך ההלכים בתורת יהוה:
ב אשרי נצרי עדתיו בכל לב ידרשוהו: ג אף
לא פעלו עולה בדרךיו הלכו: ד אתה צויתה
פקדיך לשמר מאד: ה אחלי יכנו דרכי לשמר
חקיך: ו אז לא אבוש בהביטי אל כל מצותיך:
ז אודך בישר לבב בלמדי משפטי צדקך:
ח את חקיך אשמר אל תעזובי עד מאד:
ט במה יזכה נער את ארחו לשמר כדברך:
י בכל לבי דרשתיך אל תשגני ממצותיך:
יא בלבי צפנתי אמרתך למען לא אחטא לך:
יב ברוך אתה יהוה למדני חקיך: יג בשפתי
ספרתי כל משפטי פיך: יד בדרך עדותיך ששתי
כעל כל הון: טו בפקדיך אשיחה ואביטה
ארחתיך: טז בחקתיך אשתעשע לא אשכח
דברך: יז גמל על עבדך אחיה ואשמרה דברך:
יח גלעיני ואביטה נפלאות מתורתך: יט גר
אנכי בארץ אל תסתור ממני מצותיך: כ גרסה
נפשי לתאבה אל משפטיך בכל עת: כא גערת
זדים ארורים השגים ממצותיך: כב גל מעלי
חרפה ובוז פי עדותיך נצרת: כג גם ישבו שרים
בי נדברו עבדך לשיח בחקיך: כד גם עדותיך
שעשעי אנשי עצתי: כה דבקה לעפר נפשי חייני
כדברך: כו דרכי ספרתי ותענני למדני חקיך:
כז דרך פקודיך הבינני ואשיחה בנפלאותיך:
כח דלפה נפשי מתונה קיימני כדברך: כט דרך
שקר הסר ממני ותורתך חנני: ל דרך אמונה
בחרתי משפטיך שויתי: לא דבקתי בעדותיך
להוה אל תבישני: לב דרך מצותיך ארוץ פי
תרחיב לבי: לג הורני יהוה דרך חקיך ואצרנה
עקב: לד הבינני ואצרה תורתך ואשמרנה
בכל לב: לה הדריכני בנתיב מצותיך פי בו
חפצתי: לו הט לבי אל עדותיך ואל אל בצע:
לז העבר עיני מראות שוא בדרך חייני: לח הקם
לעבדך אמרתך אשר ליראתך: לט העבר חרפתי
אשר יגרת פי משפטיך טובים: מ הנה תאבתי
לפקדיך בצדקתך חייני: מא ויבאני חסדך יהוה
תשועתך כאמרתך: מב ואענה חרפי דבר
פי בטחתי בדברך: מג ואל תצל מפי דבר אמת
עד מאד פי למשפטך יחלתי: מד ואשמרה
תורתך תמיד לעולם ועד: מה ואתהלכה ברחבה
פי פקדיך דרשתי: מו ואדברה בעדותיך נגד
מלכים ולא אבוש: מז ואשתעשע במצותיך אשר
אהבתי: מח ואשא כפי אל מצותיך אשר אהבתי
ואשיחה בחקיך: מט זכר דבר לעבדך על אשר
יחלתני: נ זאת נחמתי בעניי פי אמרתך חיתני:
נא זדים הליצני עד מאד מתורתך לא נטיתי:
נב זכרתי משפטיך מעולם | יהוה ואתנחם:
נג זלעפה אחזתני מרשעים עזבי תורתך:
נד זמרות היו לי חקיך בבית מגורי: נה זכרתי
בלילה שמה יהוה ואשמרה תורתך: נו זאת
היתה לי פי פקדיך נצרת: נז חלקי יהוה אמרתי
לשמר דברך: נח חליתי פניך בכל לב חנני
כאמרתך: נט חשבת דרכי ואשיבה רגלי
אל עדותיך: ס חשתי ולא התמהמהתי לשמר
מצותיך: סא חבלי רשעים עודני תורתך לא
שכחתי: סב חצות לילה אקום להודות לך על
משפטי צדקך: סג חבר אני לכל אשר יראוך
ולשמרי פקודיך: סד חסדך יהוה מלאה הארץ
חקיך למדני: סה טוב עשית עם עבדך יהוה
כדברך: סו טוב טעם ודעת למדני פי במצותיך
האמנתי: סז טרם אענה אני שגג ועתה אמרתך
שמרתי: סח טוב אתה ומטיב למדני חקיך:
סט טפלו עלי שקר זדים אני בכל לב | אצר
פקודיך: ע טפש פחלב לבס אני תורתך
שעשעתי: עא טוב לי כי עניתי למען אלמד
חקיך: עב טוב לי תורת פיך מאלפי זהב וכסף:
עג ידך עשוי ויכוונוני הבינני ואלמדה מצותיך:
עד יראיך יראוני וישמחו פי לדברך יחלתי:
עה ידעתי יהוה כי צדק משפטיך ואמונה
עניתני: עו יהינא חסדך לנחמני כאמרתך
לעבדך: עז יבאוני רחמיך ואחיה פי תורתך
שעשעי: עח יבשו זדים כי שקר עותוני אני
אשיח בפקודיך: עט ישובו לי יראיך וידעו
[וידעו] עדותיך: פ יהי לבי תמים בחקיך למען
לא אבוש: פא פלטה לתשועתך נפשי לדברך
יחלתי: פב פלו עיני לאמרתך לאמר מתי
תנחמני: פג כי הייתי פנאד בקיטור חקיך לא
שכחתי: פד כמה ימי עבדך מתי תעשה ברדפי
משפט: פה פרולי זדים שיחות אשר לא
כתורתך: פו כל מצותיך אמונה שקר רדפוני
עזרני: פז כמעט פלוני בארץ ואני לא לעזבתי
פקודיך: פח כחסדך חייני ואשמרה עדות פיך:
פט לעולם יהוה דברך נצב בשמים: צ לזר וזר